

Collecció el Trebinell

Els hexàgons daurats

Carme Merlo i Núria Capella

Edicions Sidillà SL

La Bisbal d'Empordà 17100

info@edicionssidilla.cat

www.edicionssidilla.cat

© del text: Carme Merlo Montagut

© de les il·lustracions: Núria Capella Pujals

© d'aquesta edició: Edicions Sidillà

Disseny: J. Pujadó

Correcció: Xavier Cortadellas

Primera edició: setembre 2023

Edicions Sidillà és soci protector d'Amics de la Bressola

Agraïm el suport de l'INS Domènech i Montaner de Reus



ISBN: 978-84-127308-1-4

Dipòsit legal: GI 1059 2023

Tots els drets reservats. Si voleu fotocopiar parcialment aquest llibre, feu-ho legalment contactant amb CEDRO: 932720445 o cedrocat@cedro.org

Carme Merlo Montagut i Núria Capella Pujals

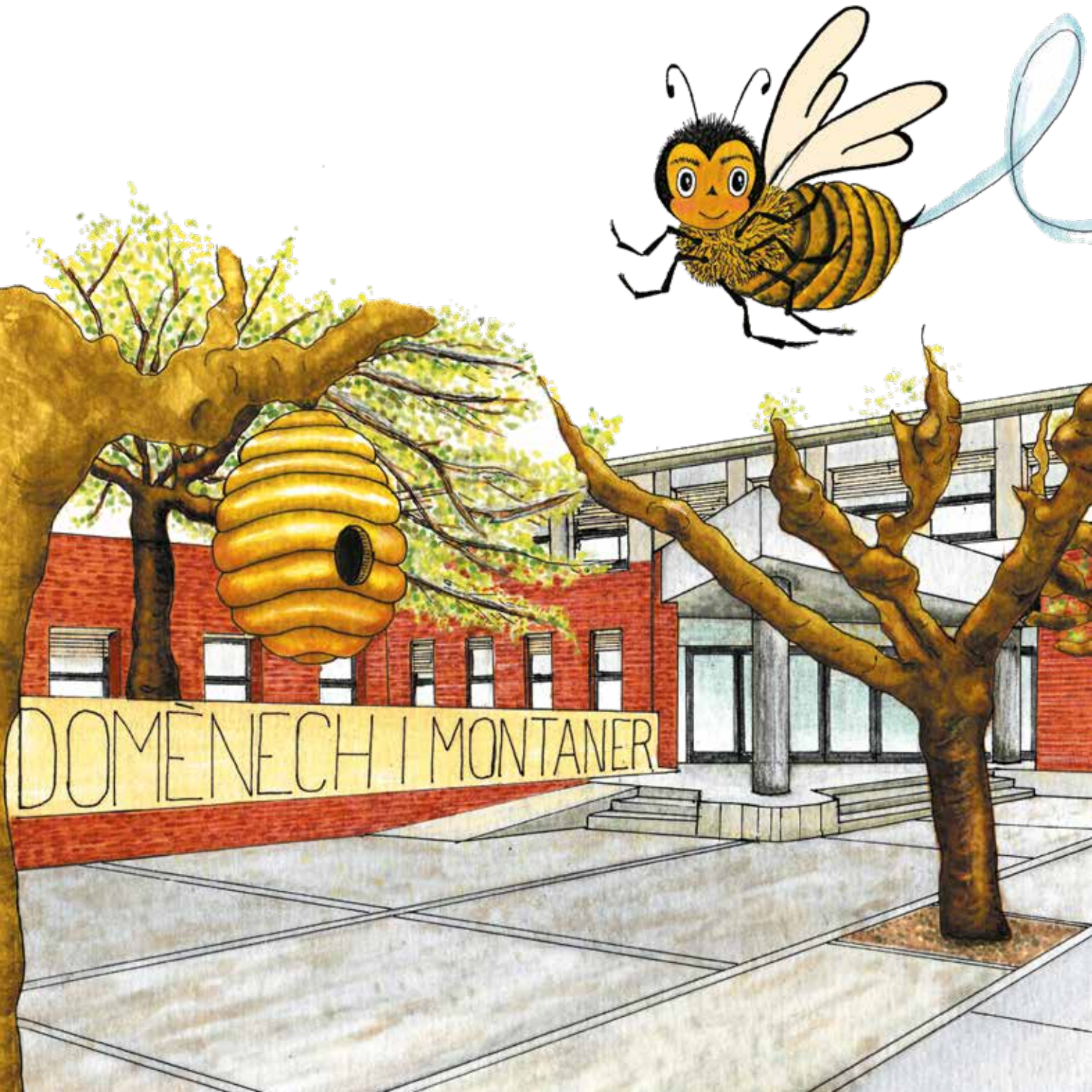
Els hexàgons daurats

L'Apis coneix Lluís Domènech i Montaner



edicions
Sidillà

La Bisbal d'Empordà, 2023




DOMĚ NECH I MONTANER



L'Apis és una abella molt curiosa que viu en un petit rusc situat en un raconet del pati de l'institut Domènech i Montaner de Reus. Tot i ser una abella joveneta, ja coneix molts tipus de flors, sap trobar el pol·len més dolç i és hàbil fugint dels abellerols.



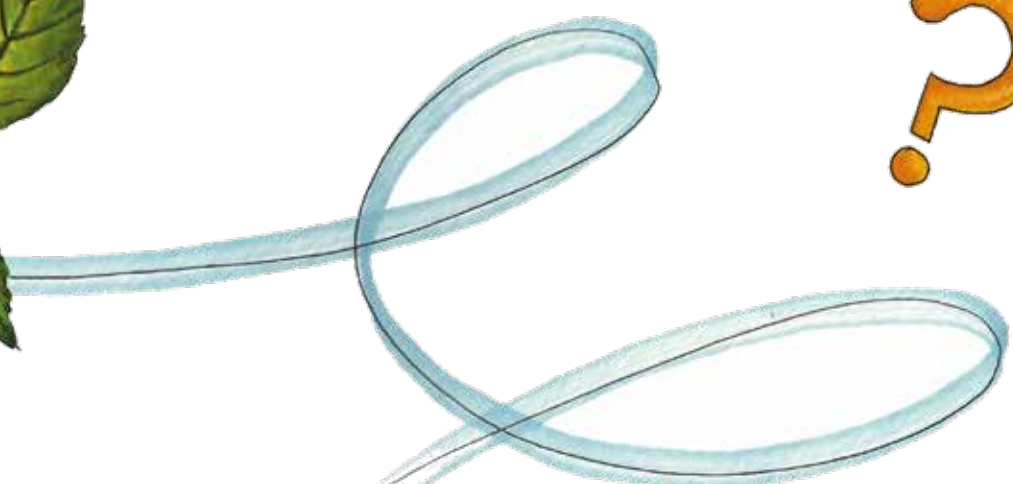


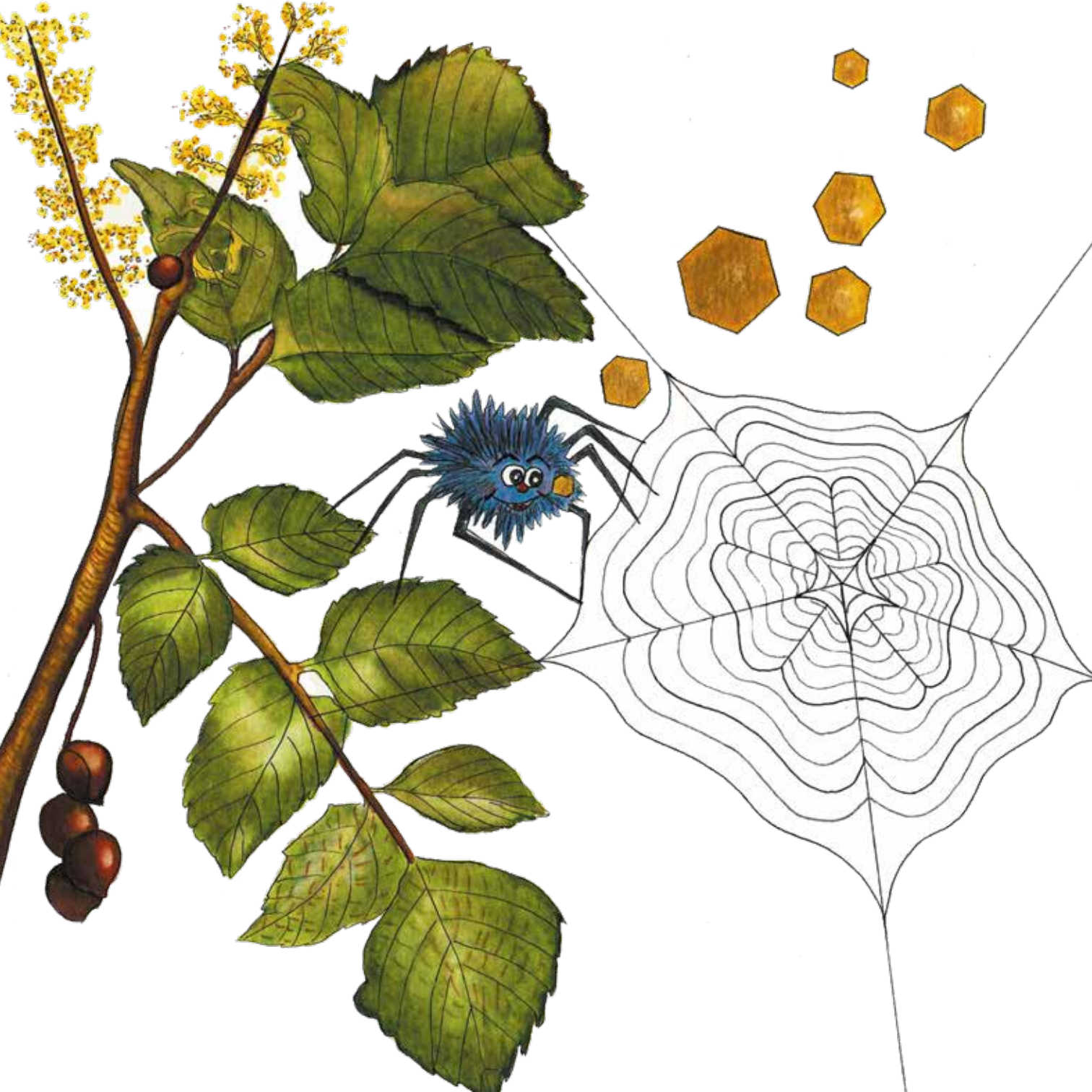
Un bon dia, mentre feia les tasques diàries, el cap se li va omplir de preguntes:

-Com és que aquest institut es diu Domènech i Montaner? -es preguntava l'Apis, mentre fabricava cel·les hexagonals amb cera.

-Qui devia ser? -va pensar l'Apis, mentre recol·lectava el nèctar de les flors.

-I per què és important? -rumiava, tot omplint la bresca de mel.





L'Apis brunzia amunt i avall fent-se aquestes preguntes quan l'Arane, una aranya que teixia la seva teranyina amb parsimònia entre dues branques, li va dir amb veu tranquil·la:

-Si vols conèixer Lluís Domènech i Montaner, l'has de buscar en els hexàgons daurats.

-Hexàgons daurats? Això vol dir que Domènech i Montaner també viu en cel·les hexagonals com nosaltres, les abelles? On deuen ser aquests hexàgons daurats? També hi trobaré mel?

-Busca els hexàgons daurats -li va tornar a dir l'Arane amb un somriure.



L'Apis volava distreta pensant on podria trobar aquells hexàgons quan, sense adonar-se'n, es va allunyar del rusc i un cop de vent de mestral la va dur fins als carrers del centre de la ciutat.

Voleiava fent ziga-zagues pel bell mig de Reus, sense saber ben bé on es dirigia. No hi havia arbres, ni flors, només gent amunt i avall, soroll i ciment. No sabia cap on anar, deambulava confosa.

